

РЕШЕНИЕ

№ 7705

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6464** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, срещу Решение № 207/23.07.2022г., издадено от Комисия за регулиране на съобщенията, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, противоречащо на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна. Поддържа се, че исканата информация е обществена такава по смисъла на закона, че дейността на държавните органи следва да бъде прозрачна и получаването на информация за нейното осъществяване е в състояние да доведе до съставяне на мнение у всеки гражданин като предоставянето на информация е правило, а отказът следва да бъде правен по изключение – когато ограничението е предвидено в закона с цел охрана на защитен интерес. По същество твърденията са, че търсената информация има самостоятелно значение, както и че е налице надделяващ обществен интерес. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорвания отказ и да задължи ответника да предостави исканата обществена информация.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, чрез процесуалния си представител, в депозирано по делото писмено становище, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като се запозна с жалбата, становището на ответника и приложените по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от „БТК“ ЕАД Заявление вх. № 16-00-8/10.06.2022г., с което е поискано да бъде предоставена информация, а именно извършен анализ от КРС на възможните размествания в честотен обхват 1800 MHz, в резултат на която е стартирана процедура по чл.115 от Закона за електронните съобщения с конкретно предложение на разместване в обхвата.

С оспорваното в настоящето производство решение, Комисията е отказал предоставянето на търсената информация с мотив, че същата представлява служебна такава, няма самостоятелно значение и е свързана с подготовка на постановяването на административен акт.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, като подадена от надлежна страна, в преклузивния срок, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна при съобразяване на следното:

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Следователно Комисията е компетентния орган, който следва да се произнесе по подаденото заявление като спор по този въпрос между страните няма.

Спазено е изискването на чл. 59 АПК и чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ за форма и съдържание. Решението е подробно мотивирано и от изложеното в него може ясно и безпротиворечиво да се разбере, защо е отказан достъпът до поисканата информация, с посочване на относимата нормативна уредба.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречатвали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание като такива оплаквания не са наведени.

Постановеното решение е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните

органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ Достъпът до служебна обществена информация е свободен, като съгласно ал. 2 Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:

1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации);
2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В случая, съдът намира, че информацията, достъп до която се иска е служебна такава и достъпът до същата е нормативно ограничен.

Както се спомена по-горе, със заявлението се иска предоставянето на анализ на възможните размествания в честотен обхват 1800 MHz, на базата на който стартирана процедура по чл.115 от ЗЕС, съдържащ конкретно предложение на разместване в обхвата.

Критериите за ограничаване достъпа до служебна обществена информация са законово определени и са визирани в разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, а именно, че достъпът до нея може да бъде ограничен, когато 1.) тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнение и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и 2.) съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях и е подготвена от администрациите на съответните органи. В процесния спор определящи са критериите от първата категория и същите следва да бъдат преценявани по отношение на протокол от заседанието на ИВСС.

Съгласно разпоредбата на чл.115, ал.1 от ЗЕС, изменения и допълнения на разрешение могат да бъдат правени с мотивирано решение на комисията поради непреодолима сила; причини, свързани с националната сигурност; промени във вътрешното законодателство и решения на международни организации в сила за Република България; причини, свързани с обществения интерес, произтичащи от необходимостта да се гарантира ефективното и ефикасното използване на ограничения ресурс, защитата на интересите на ползвателите и потребителите и осигуряването на универсална услуга; необходимост от промяна на срока на издадено разрешение във връзка с чл. 71в. Съгласно ал.2 от същата норма, измененията и допълненията по ал. 1, т. 4 и 5 се извършват след писмено уведомяване на съответното лице, на което е издадено разрешението, което може да изрази становище в 14-дневен срок от получаване на уведомлението.

Следователно, така нареченият анализ /доклад/ се явява акт, свързан с оперативната подготовка на крайния акт, който засяга по някакъв начин правата и интересите на своите адресати и именно от който субектите на правото по чл. 4 от ЗДОИ могат да си съставят мнение за дейността на органите по см. на чл. 3 от с.з. Що се касае до възражението за надделяващ обществен интерес, съдът намира същото за

неоснователно по следните съображения :

Съгласно легалната дефиниция, императивно предвидена с разпоредбата на §1,

т. 6 от ДР на ЗДОИ, "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Такъв обществен интерес има винаги, когато чрез искания достъп се търси постигането на определени, посочени в закона цели. Презумпцията за съществуването на такъв означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на обратното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая е направено. Този извод следва и от разпоредбата на §1, т. 5, б. „ б” и б” в” от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани с улесняване на прозрачността и отчетността на задължените субекти относно взиманите от тях решения, както и гарантира законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законовите задължения на субектите по чл.3 от ЗДОИ. Ответникът е изложил подробни мотиви за липсата на такъв интерес, кореспондиращи с изложеното по-горе, които се споделят от съда.

Въз основа на горното, съдът приема, че оспорваното решение е законосъобразно издадено при липса на отменителните основания, визирани с разпоредбата на чл.146 от АПК.

С оглед изхода на делото, и на основание чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, срещу Решение № 207/23.07.2022г., издадено от Комисия за регулиране на съобщенията, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ. Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: